

110109 Första söndagen efter Trettondedag jul Lars B Stenström och Anna Apell Källström

LBS: Predikan idag blir ett samtal med många frågor och möjligen med ett och annat svar. Vi har nyss hört den korta texten som handlar om Jesus dop. Vad tänker Du om den överskriften?

AAK: Dagens rubrik – Jesu dop, ja den leder oss **in** i texten men leder oss inte ut **ur** den. Jag anar berättelsens djup, och orden får fäste i mig då jag försöker ta till mig Andens röst ”*Du är min älskade son. Du är min utvalde*”. När vi möter Jesus vid Jordan är han i början av sitt uppdrag. Han har lämnat sitt tidigare liv i Galiléen, karriären som snickare är över. Förmodligen gungar hela hans tillvaro, den är oprövad och ny.

LBS: Dopet blev en legitimation, ett Guds intyg på att Jesus var utvald och älskad. Gud sa det så tydligt. Nu visste Jesus. Och samtiden förstod. Man hörde rösten från himlen, såg duvan och den döpta människan. Det som hände honom - betyder det något för oss, idag? Bibeltexter kan bli till titthål genom vilka vi ser vår egen verklighet. Idag kan vi ta orden om att vara älskad och utvald. Hur oändligt längtar inte de flesta av oss efter just det?

AAK: Ja, Vad betyder det att vara älskad och utvald? Det som kommer för mig när jag hör ordet ”älskad” är känslan av att få krypa upp i en förälders knä och att riktigt få snusa in lukten i näsan av trygghet och värme. Kärlek luktar, för mig luktar den ”majatvål” en tvål som min mamma använde då jag var barn - och kaffe och nybakt bulle. Jag påminns om den ovillkorliga kärleken som bara är - som kan finnas mellan förälder och barn, eller i det vardagliga, i det som vi tar för givet och inte lägger så stor vikt vid. Det står att Jesus var älskad och utvald. Ordningen är viktig, först älskad sedan utvald. Ska vi kunna ta oss an livets utmaningar behöver vi först få känna oss älskade och accepterade... Utvald är ett svårt ord, men utvaldhet kan handla om att känna sig behövd, att vilja bli tagen i anspråk, ytterst att det finns en mening med mitt liv. Längtan efter att bli älskade och utvalda bär vi med oss hela livet men också en rädsla för att bli bortvalda och avvisade.

LBS: Människor uppvuxna på 50- och 60-talet berättar ibland om hur svårt det var att inte bli vald till brännbollslaget, till fotbollen eller något annat. Att inte bli vald signalerade ju att man inte var efterfrågad, uppskattad eller, ja, just det, älskad. Vi går igenom sådant, vi får inte jobbet vi vill, andra går före, vi ställs åt sidan. Lyssna på människorna i glesbygden, och hör med dem som bor de stora bostadsområdena – många känner sig inte efterfrågade, inte delaktiga utan bortvalda och bortglömda. Och Bibeln är fylld av liknande erfarenheter, Israels folk lever i Egypten som slavar, Josef såldes av sina bröder. Psaltaren ångar av oro och vända över allt elände som drabbar.

AAK: Många bibeltexter handlar om just det spänningsfältet – att älska, bli älskad och utvald och dess motsats oönskad, oälskad och bortvald. Vi känner igen oss, det handlar om våra liv.

LBS: Gud väljer på ett annat sätt än världen. Prestation, rikedom eller makt spelar ingen roll. Vi kan se det när sjuka, sörjande och betungade samlas runt Jesus. När utsattheten är som störst kommer Gud oss till mötes. Kan tro där uttydas på nya sätt? Är tro mer att öppna sig för Guds bejakande av mig än att jag

väljer Gud? Är tro att veta sig älskad av Gud? Jesus hörde rösten från himlen som sa att han var älskad. En kärlek från Gud som även känner ditt namn.

AAK: ... Ja och som lovar att finnas vid vår sida livet igenom. En Gud som vill ingjuta mod så att vi kan öppna oss inför det okända som ligger framför. En kärlek som kan få oss att inse att just jag behövs, är utvald, spelar roll. Men rädslan kan ofta stå i vägen.

Var inte rädd, ängeln Gabriel hälsar Maria med just de orden – var inte rädd! Och där börjar Marias uppdrag med att föda en son med namnet Jesus. Maria viker inte från Jesu sida, utan hon har sitt ansikte vänt mot sin son allt från krubbans torftighet till hans död på korset. Var inte rädd, tänk om vi kunde leva våra liv med de orden framför ögonen!

LBS: Och det är inte alltid enkelt eller lätt. Rädslan kan rent av stå i vägen för tillit och tro. Vad ska folk säga? Jag, en kristen, en troende? Jag en lärjunge? Ändå hör jag nu och då människor beklagande säga att de inte kan tro. De märker inte eller har inte känt Guds närvaro. Tvärtom tänker de att Gud inte finns, är frånvarande eller har vänt sig bort ifrån människan och skapelsen.

AAK: Jo, visst kan det vara svårt att tro. Det liknar ibland en brottningsmatch livet igenom. En kamp. För mig har berättelsen om Jakob när han brottas med en okänd vid Jabboks vadställe betytt mycket. En jämn brottningsmatch där Jakob håller kvar Gud, den okände, tills gryningen. Han släpper inte förrän Gud vänder sitt ansikte mot Jakob och ger sin välsignelse. Vi tror, vi vet, att Guds ansikte är vänt mot skapelsen och mot oss. På samma sätt som Marias ansikte var vänt Jesus livet igenom. Det innebär att kärlekens Gud välsignar dig och låter sitt ansikte lysa över dig och ger dig frid!